

REPUBLIKA BOSNA I HERCEGOVINA

Na osnovu Amandmana LI tačka 5. stav 3. na Ustav Republike Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine, na prijedlog Vlade Republike Bosne i Hercegovine, donosi

UREDBU SA ZAKONSKOM SNAGOM O IZRUČENJU PO MOLBI MEĐUNARODNOG SUDA

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovom Uredbom uređuje se postupak izručenja okrivljenih osoba protiv kojih je pokrenut ili se vodi krivični postupak pred Međunarodnim sudom za sudsko gonjenje osoba odgovornih za ozbiljne povrede međunarodnog humanitarnog prava počinjene na teritoriji bivše Jugoslavije od 01.01.1991. godine (u daljem tekstu: Međunarodni sud) za krivična djela predviđena Statutom Međunarodnog suda.

Član 2.

Ako ovom Uredbom neko pravilo postupka nije uređeno shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o krivičnom postupku ("Službeni list R BiH". br. 2/92, 9/92, 16/92) i Zakona o primjeni Zakona o krivičnom postupku ("Službeni list R BiH", br. 6/92 i 9/92).

Član 3.

Međunarodnom sudu izručice se okrivljena osoba protiv koje postoji osnovana sumnja da je na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Republika) učinila krivično djelo iz člana 1. ove Uredbe, a koja se zatekne na teritoriji Republike, bez obzira na njeno državljanstvo.

Član 4.

Izručenje se može dozvoliti na osnovu optužnice, naredbe ili naloga za hapšenje predviđenih Statutom Međunarodnog suda (u daljem tekstu: Statut) i Pravilima procedure i dokazima usvojenim od Međunarodnog suda 11. februara 1994. godine (u daljem tekstu: Pravila).

Član 5.

(1) U toku cijelog postupka izručenja okrivljena osoba mora imati branioca.

- (2) Ako okrivljena osoba ne uzme branioca sud će ga postaviti po službenoj dužnosti.

Član 6.

Okrivljenom osobom u smislu ove Uredbe smatra se:

- (1) osoba protiv koje postoji osnovana sumnja da je počinila krivično djelo predviđeno u Statutu a protiv koje optužnica nije potvrđena od strane Međunarodnog suda;
- (2) osoba protiv koje je podignuta potvrđena optužnica od strane Međunarodnog suda;
- (3) osoba protiv koje se vodi krivični postupak pred sudom u Republici za krivično djelo koje je kažnjivo i po Zakonu Republike i po Statutu;
- (4) osoba koja je pravomoćnom presudom suda u Republici osuđena za krivično djelo koje je istovremeno kažnjivo po zakonu Republike i po Statutu.

II - POSTUPAK IZRUČENJA

Prvostepeni postupak

Član 7.

- (1) Postupak izručenja okrivljene osobe pokreće se na molbu tužioca, sudije ili Sudskog vijeća Međunarodnog suda.
- (2) Molba za izručenje podnosi se diplomatskim putem.
- (3) Uz molbu za izručenje prilažu se:
 - 1) sredstva za utvrđivanje identiteta okrivljene osobe (tačan opis, fotografija i sl.);
 - 2) optužnica, naredba ili nalog za hapšenje u kome treba da je naznačeno ime i prezime osobe čije se izručenje traži i ostali podaci potrebni za utvrđivanje njegovog identiteta, opis i naziv krivičnog djela i dokazi za osnovanu sumnju.
- (4) Molba za izručenje i prilozima ne moraju biti prevedeni na bosanski odnosno hrvatski jezik.

Član 8.

Ministarstvo vanjskih poslova molbu za izručenje preko Ministarstva pravde dostavlja nadležnom sudu.

Član 9.

O molbi za izručenje odlučuje Vrhovni sud Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vijeću sastavljenom od trojice sudija ukoliko ovom Uredbom nije drugačije određeno.

Član 10.

Kad Međunarodni sud traži izručenje osobe iz člana 6. tačka 4. ove Uredbe, molba za izručenje mora pored dodatka iz člana 7. ove Uredbe da sadrži i posebne razloge predviđene u članu 10. stav 2. Statuta zbog kojih se traži izručenje osobe koja je već pravomoćno osuđena od suda u Republici za djela predviđena članom 1. ove Uredbe.

Član 11.

U toku postupka za izručenje protiv okrivljene osobe određuje se pritvor (ekstradicioni pritvor). Ako okrivljeni nije dostupan državnim organima Republike sud donosi naredbu o izdavanju potjernice bez obzira da li su ispunjeni uvjeti za izdavanje potjernice predviđeni zakonom o krivičnom postupku.

Član 12.

- (1) U hitnim slučajevima i kad postoji opasnost da će okrivljena osoba pobjeći ili da će se sakriti, Međunarodni sud može tražiti privremeno pritvaranje okrivljene osobe i prije dostavljanja molbe za izručenje koje će zatražiti redovnim putem (privremeni ekstradicioni pritvor). Ovaj privremeni pritvor može trajati najduže 45 dana.
- (2) U molbi za privremeno pritvaranje navodi se kojom ispravom iz člana 7. ove Uredbe raspolaže Međunarodni sud i da će se izručenje okrivljene osobe zatražiti redovnim putem. Molba treba da sadrži kratak opis djela uz navođenje mjesta i vremena izvršenja, te tačne podatke o osobi koju treba izručiti, o njegovom državljanstvu, prebivalištu ili boravištu.
- (3) Privremeni pritvor će se ukinuti ako molba za izručenje ne bude dostavljena u roku od 30 dana od dana pritvaranja okrivljene osobe.

Član 13.

- (1) Rješenje iz člana 11. i 12. ove Uredbe donosi vijeće Vrhovnog suda od trojice sudija.

- (2) Protiv tog rješenja dozvoljena je žalba u roku od 48 sati od prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Član 14.

- (1) Stranke u postupku za izručenje su: republički javni tužilac i okrivljena osoba.
- (2) Na strani javnog tužioca može učestvovati tužilac Međunarodnog suda ili osoba koju on ovlasti.

Član 15.

Ako molba za izručenje ne sadrži podatke iz člana 7. i 10. ove Uredbe radi čega se ne može odlučiti po molbi, Vrhovni sud će preko Ministarstva pravde zatražiti dopunu molbe od Međunarodnog suda.

Član 16.

- (1) O molbi za izručenje sud odlučuje na pretresu.
- (2) Pretres se određuje u roku koji ne može biti kraći od tri ni duži od osam dana od dana prijema molbe za izručenje. Na pretres se pozivaju stranke a uz poziv okrivljena osoba se obavještava da može uzeti branioca te da će joj se u slučaju da ne uzme branioca ili branilac ne pristupi pretresu postaviti branilac po službenoj dužnosti.
- (3) Branilac može radi upoznavanja sa molbom za izručenje tražiti odlaganje pretresa, u kom će slučaju sud pretres zakazati najkasnije u roku od tri dana od dana odlaganja pretresa.

Član 17.

Izručenje se može dozvoliti u odsutnosti okrivljene osobe pod uvjetima predviđenim u članu 300. Zakona o krivičnom postupku.

Član 18.

Raspravljanje na pretresu ograničiće se na raspravljanje o tome da li je okrivljena osoba ona iz molbe za izručenje i da li se molba za izručenje odnosi na krivično djelo predviđeno članom 1. ove Uredbe.

Član 19.

- (1) U slučaju da se istovremeno sa vođenjem postupka za izručenje protiv iste okrivljene osobe vodi jedan ili više krivičnih postupaka u Republici, Vrhovni sud

će rješenjem prekinuti krivični postupak u tim predmetima za krivična djela iz člana 1. ove Uredbe.

- (2) Ako izručenje ne bude dozvoljeno Vrhovni sud će o tome obavijestiti sud pred kojim se taj postupak vodi. Prekinuti postupak će se nastaviti.

Član 20.

Ako vijeće Vrhovnog suda iz člana 9. ove Uredbe nađe da nisu ispunjene pretpostavke za izručenje okrivljene osobe predviđene ovom Uredbom, rješenjem će odbiti molbu, a ako utvrdi da su te pretpostavke ispunjene, donijet će rješenje o izručenju okrivljene osobe.

Član 21.

- (1) Ako se traži izručenje osobe koja je presudom nadležnog suda u Republici pravomoćno osuđena za krivično djelo koje sadrži obilježje krivičnih djela predviđenih članom 1. ove Uredbe, izručenje se može dozvoliti bez obzira na visinu izrečene kazne.
- (3) Vrhovni sud o izručenju iz stava 1. ovog člana odlučuje u vijeću od pet sudija. Pri odlučivanju o izručenju, Vrhovni sud se rukovodi razlozima pravičnosti.

Član 22.

- (1) U slučaju da vijeće Vrhovnog suda iz člana 21. stav 2. ove Uredbe donese rješenje o izručenju osobe kojoj je izrečena smrtna kazna, odložiće se izvršenje te kazne.
- (2) Ukoliko osuđena osoba izdržava kaznu zatvora kao i u slučaju iz stava 1. ovog člana, ta osoba će ostati na izdržavanju kazne sve dok na način propisan ovom Uredbom ne bude izručena Međunarodnom sudu kada će vijeće Vrhovnog suda iz člana 21. stav 2. ove Uredbe donijeti rješenje o prekidu daljeg izvršenja kazne.

Član 23.

Protiv rješenja kojim se dozvoljava ili odbija izručenje, može se izjaviti žalba u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Član 24.

- (1) Pismeno izrađeno rješenje doneseno u postupku izručenja, sadrži uvod, izreku i obrazloženje.
- (2) Izreka rješenja sadrži podatke o okrivljenoj osobi i odluku kojom se dozvoljava izručenje ili kojom se odbija izručenje okrivljene osobe.

(3) U obrazloženju rješenja kojim se dozvoljava izručenje sud će iznijeti razloge na osnovu kojih smatra da su ispunjeni uvjeti za izručenje predviđeni ovom Uredbom, a u obrazloženju rješenja kojim se odbija izručenje po molbi iznijeće razloge na osnovu kojih smatra da nisu ispunjeni uvjeti za izručenje predviđeni ovom Uredbom.

Član 25.

U obrazloženju rješenja o izručenju osoba iz člana 21. ove Uredbe Vrhovni sud će navesti razloge pravičnosti kojima se rukovodio pri donošenju takve odluke.

Postupak po žalbi

Član 26.

U postupku po žalbi protiv rješenja vijeće iz člana 8. ove Uredbe odlučuje Vrhovni sud u vijeću od pet sudija, osim u slučaju kada odlučuje po Žalbi protiv rješenja vijeća iz člana 21. ove Uredbe.

Član 27.

U postupku po žalbi protiv rješenja vijeća iz člana 21. ove Uredbe, Vrhovni sud odlučuje ua opštoj sjednici.

III- PREDAJA OSOBA I PREDMETA

Član 28.

Pravomoćno rješenje o izručenju izvršava Ministarstvo unutrašnjih poslova po pravilima koja zajednički donesu Ministar unutrašnjih poslova i Ministar pravde. Ova pravila će se donijeti u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ove Uredbe.

Član 29.

- (1) Predmeti na kojim ili pomoću kojih je učinjeno krivično djelo ili predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz a zatraži ih Međunarodni sud, bit će predati Međunarodnom sudu u skladu sa pravilima iz člana 28. ove Uredbe.
- (2) Vlasniku predmeta iz stava 1. ovog člana u slučaju da mu predmeti budu vraćeni oštećeni ili ne budu vraćeni u roku od 60 dana od dana pravomoćnog okončanja postupka pred Međunarodnim sudom u kojem je taj predmet korišten kao dokaz, obeštetiće Republika. Zahtjev za naknadu štete vlasnik predmeta može podnijeti u roku od tri godine po pravomoćnom okončanju postupka pred Međunarodnim sudom.

(3) Zahtjev iz stava 2. ovog dana podnosi se putem Republičkog javnog pravobranilaštva. Ako stranke u roku od 30 dana od dana po podnošenju zahtjeva ne postignu sporazum o obimu i visini štete, vlasnik može podnijeti tužbu nadležnom redovnom sudu.

(4) Sporazum zaključen na osnovu stava 3. ovog člana ima snagu izvršne isprave.

IV - ZAVRŠNE ODREDBE

Član 30.

Vrhovni sud dužan je da putem Ministarstva pravde odmah obavijesti Međunarodni sud o pravomoćnosti rješenja o dozvoli izručenja, odbijanju izručenja i svakoj drugoj činjenici koja onemogućava udovoljenju molbi Međunarodnog suda.

Član 31.

O izvršenju pravomoćnog rješenja Ministar unutrašnjih poslova dužan je u roku 24 sata obavijestiti Vrhovni sud.

Član 32.

Ova Uredba stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenom listu RBiH".

PR broj 1786/95

6. aprila 1995. godine, Sarajevo

Predsjednik Predsjedništva RBiH, Alija Izetbegović, s.r.